

KUKURUC & CURUKUK MODRUJETA

CURUKUK: Obesil bom fotografije iz svojega otroštva. Le poglej, kako sem bil srčkan.

Tukaj sem ravno jedel pšenični zdrob. Neverjetno, kako čil in zdrav fantek. Veš, moja mama je vedno rekla, da ...

KUKURUC: Že prav, že prav, ... vem, da si bil srčkan, krepek, nadvse nadarjen, pameten, enkratni sinček edinček in da ga ni bilo čez tebe. Vem, vem, vse si mi že natanko povedal, razložil, pokazal ...

Kako pa misliš pritrčiti slike?

CURUKUK: Kako vendar? Zabil bom žebelj in s stene se že smehlja znameniti Curukuk mali.

KUKURUC: Kje imaš pa kladivo?

CURUKUK: Ne potrebujem ga, bom kar s čevljem.

KUKURUC: A tako! Zakaj ne greš iskat kladiva?

CURUKUK: Pa kaj bom hodil v klet? Potrata časa. Slike bodo takoj na steni, pa je opravljeno.

KUKURUC: Dobro, kar daj. Sem prav radoveden, kako boš to naredil.

CURUKUK: Ja, kar glej, se boš še marsičesa naučil. Torej: z levo roko držiš žebelj, z desno pa s podplatom čevlja krepko zamahneš in že je storjeno ... Šment, kaj pa je zdaj to, žebelj se je ukrivil. To so pa res slabi žebli!

Počakaj! Ti že pokažem! Zraven bom zabil še enega, pa bo. Torej: z levo roko držiš žebelj, z desno pa s podplatom krepko zamahneš ... Kaj je zdaj to? Nekaj se drobi. Joj, omet pada s stene.

KUKURUC: No, vidim, da dobro delaš; predvsem hitro in učinkovito. Se že smehlja Curukuk mali s stene. Le čudno, da ga jaz ne vidim. Preden boš zabil naslednji žebelj, kratko prisluhni. Nekaj ti bom povedal:

Nek popotnik se je sprehajal po gozdu. Na jasi je zagledal dva gozdarja, ki sta napenjala vse sile in se močno trudila, da bi razžagala drevesno deblo. Popotnik je stopil bliže in opazil, da gozdarjema s čela teče pot in se očitno trudita. Vseeno z delom komaj napredujeta in zelo slabo je kazalo, da jima bo uspelo razrezati deblo. Popotnik se je opogumil in

vprašal gozdarja, zakaj ne nabrusita žage, saj je popolnoma topa. En gozdar je dvignil glavo, kratko pogledal popotnika in rekel: »Ali ne vidiš, da morava žagati! Nimava časa, da bi brusila žago.« In takoj sta se oba zagrizeno spet posvetila žaganju debla.

CURUKUK: Ta dva pa ne vesta, kako se dela! Še dobro, da jaz prav natančno vem, kako se je treba lotiti takšnih

stvari. Počakaj, zdaj ga bom pa zabil.

KUKURUC: Stop! Konec! A si me sploh poslušal, kaj sem ti ravno sedaj pripovedoval? Nekam dvomim.

Pojdi z mano v klet, greva po kladivo. Zraven imaš še čas, da še enkrat premisliš, ali je čevelj res pravo orodje, da z njim zabijaš žeblje, na katerih visijo fotografije znamenitega Curukuka malega.

→ Obkroži, kaj vse potrebuješ, da lahko dobro opraviš svoje dolžnosti, ki jih imaš kot učenec/učenka. Označene črke vstavi v spodnjo poved.

šilček	radirka	svinčnik	nalivno pero	flomastri
superge	glasba	trikotnik	trenirka	odsotnost misli
kava	barvice	televizija	primeren stol	kemični svinčnik
mir	šestilo	sladkarije	zdrava malica	svež zrak
papir	knjige	marljivost	koncentracija	osvežujoča pijača
radio	zvezki	klepetanje	berljiva pisava	udoben naslanjač
revije	slovar	računalnik	mobilni telefon	polomljeni svinčniki
nered	rastline	dobra volja	prijazno okolje	pregledna šolska torba
copati	ravnilo	raztresenost	temen prostor	pospravljena pisalna miza

Pri delu uporabljajmo svojo in delajmo z

→ Kdo uporablja pri delu katero orodje.

Najdi pravilne pare:

	inštalater	ponev	nož	skobelj	glasbenik
	inštrument	vrtnar	električar	ceвне klešče	žoga
	natakar	šivilja	nogometaš	ometaća	sesalnik
	škarje	grablje	računalnik	merilni trak	čopič
mesar	računalničar	frizerka	pleskar	kuhar	denarnica
mizar	stetoskop	zidar	čistilka	varovalka	zdravnik